

Razvoj ljekarništva u Crikvenici

Jurdana, Stanko; Uremović, Vladimir

Source / Izvornik: **Vinodolski zbornik, 1985, 349 - 357**

Conference paper / Rad u zborniku

Publication status / Verzija rada: **Published version / Objavljena verzija rada (izdavačev PDF)**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:184:352386>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2025-04-01**

Repository / Repozitorij:

[Repository of the University of Rijeka, Faculty of Medicine - FMRI Repository](#)

KOORDINACIONI ODBOR ZA NJEGOVANJE I RAZVIJANJE TRADICIJA
NOB-a I SOCIJALISTIČKE REVOLUCIJE

Prim. dr STANKO JURDANA i prof. dr VLADIMIR UREMOVIĆ

RAZVOJ LJEKARNIŠTVA U CRIKVENICI

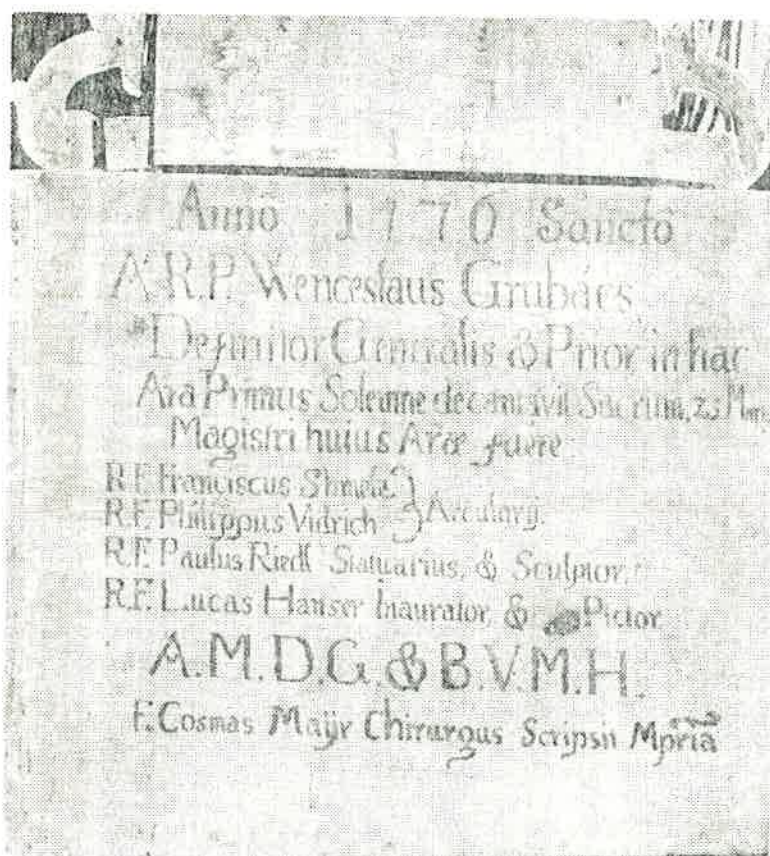
Poseban otisak iz »Vinodolskog zbornika«, 4/1985.

CRIKVENICA, 1985.

Prim. dr Stanko Jurdana i prof. dr Vladimir Uremović

RAZVOJ LJEKARNIŠTVA U CRIKVENICI

Pavlini ili bijeli fratri djelovali su u Crikvenici od 14. kolovoza 1412. do 20. ožujka 1786. U crkvenim obredima služili su se staroslavenskim jezikom i glagoljskim pismom. Osim u obavljanju svojih duhovnih funkcija isticali su se i kao znameniti liječnici, naročito ranarnici, isto kao i ljekarnici s dobrim poznavanjem farmakognozije. Isticali su se i kao umjetnici, slikari, kipari, pozlatitelji i graditelji, ali bili su i nadasve praktični i poslovni ljudi. U samostanima imali su obično i svoje kirurge o čemu svjedoči i natpis na oltaru crikveničke župne crkve B. D. Marije o kirurgu Cosmasu Mayru (Jurdana i Uremović, 1972).

Zapis s tabernakula na glavnom oltaru župne crkve B. D. Marije u Crikvenici o... »bratu Cosmas Mayr-u kirurgu« iz 1776. godine

U popisu knjižnog blaga crkveniĉko pavlinskog samostana Uznesenja Marijina, koji je saĉuvan u Državnom arhivu SRH, meĉu ostalim knjigama kojih je bilo 1450, bilo je 6 medicinskih — popisanih u katalogu g. 1761. pod br. 24. Medicina — (Bošnjak 1969).

Prije negoli je Josip II ukinuo red, tj. do godine 1786, u crkveniĉkom samostanu postojala je osim gimnazije sa sedam profesora još i Ljekarna. Vjerojatno je Ljekarna postojala i u pavlinskom samostanu B. D. Marije na Ospu u susjednom Novom Vinodolskom. U svakom sluĉaju to je moglo biti barem do 1763. godine, kada je reformom zdravstva carica Marija Tezija zabranila crkvenim redovima drŹanje Ljekarni.

Naime, crkveni su redovi, prema svojim pravilima, uz hospicij ili infirmarij obiĉno imali neki ormar ili barem policu na kojoj su drŹali Ljekarije. Nije nam poznato da li je i crkveniĉki samostan kao drugi samostani, obavezno imao unutar zidina neki vrt ili dio vrta za kultiviranje i skupljanje Ljekovitog bilja, iako je to vrlo vjerojatno. Inaĉe u našojoj regiji za Trsat postoji zapis da su redovnici potpisivali klauzule na Ljekopišima (farmakopejama) da su koristili Ljekarije. Na dobru Sušak crkveniĉki su pavlini kupili hospicij 1759. godine, gdje su oni odsjedali, lijeĉili se i umirali, kao npr. Franjo Kreljaniĉ, Albert Kabalin i drugi. Te se godine po prvi put u jednoj ispravi spominje ime Sušak. U istarskom pavlinskom samostanu Sv. Petar u Šumi sigurno je postojala Ljekarna, jer je prilikom prodaje inventara pavlin — Ljekarnik fra Eugenije Kleis, koji je kasnije umro u pavlinskom samostanu Sv. Nikole u Senju, sastavio iz njega izvod i popisao zalihe Ljekova i opreme.

Nakon ovoga dolazi nepoznato razdoblje od gotovo jednog stoljeĉa za koje nemamo nikakvih podataka o Ljekarništvu.

Tek u podacima u »Zbirci zakona, uredbi, pravilnika i propisa o apotekama Kr. Jugoslavije« koju je izdala Apotekarska komora 1932. godine (str. 297—327), kao i u napisu »Javne apoteke u Kr. Jugoslaviji, Apotekarski priručnik 1934.« koji je izdala Jugofarmacija D. D. Zagreb (str. 99—133), gdje su popisane sve Ljekarne bivše Jugoslavije s godinama njihova nastanka i imenima osnivaĉa i prvih apotekara spominje se prvi put godina 1878. kada je Ljekarna osnovana u Crikvenici (Tartaglia 1982). Mještani govore da je u drugoj polovici prošlog stoljeĉa apotekarsku djelatnost obavljao jedan Austrijanac (Car i Jeriĉ 1982). Postoji vjerojatnost da je on drŹao Ljekarnu od 1878. do 1889. godine.

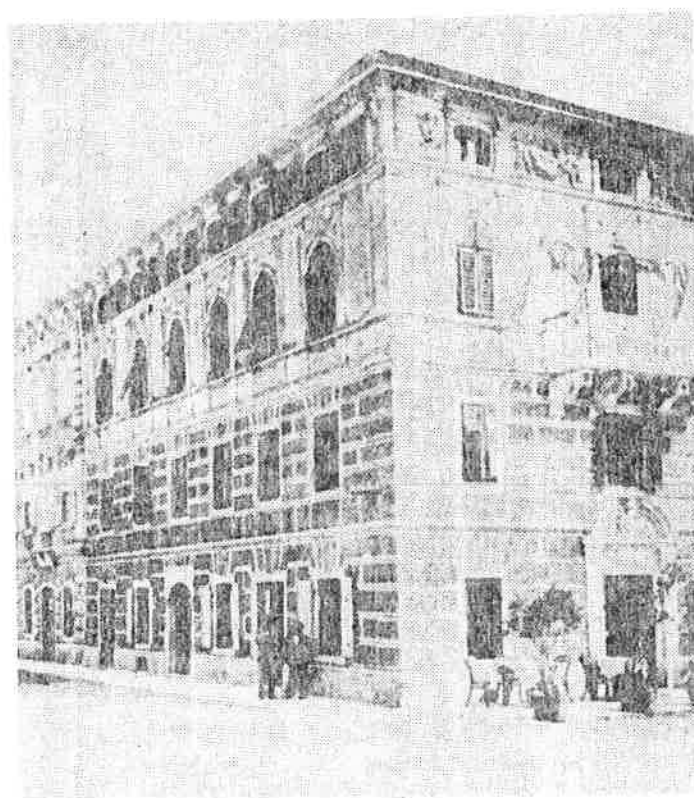
Do nedavna se, naime, uvijek spominjala 1889. kao godina zaĉetka Ljekarništva u Crikvenici. Tada je ona registrirana kod Ljekarniĉkog Zbora u Zagrebu. Prije je ona, po svoj prilici, pripadala Ljekarniĉkom Gremiju u Rijeci, koji je osnovan 1820. godine. Osim toga taj se podatak temeljio još i na Źinjenici da je veĉ u prvom pisanom turistiĉkom vodiĉu o Crikvenici iz 1891. godine, tj. u knjizi koju je u Grazu izdao prof. Johannes Frischauf pod naslovom »Klimatischer Curort und Seebad Crikvenica« spomenuo (na str. 19) i Ljekarnu. On navodi da »u Crikvenici... postoji jedna apoteka (J. Polić) i da postoji jedan doktor opĉe medicine (J. Markoviĉ) koji su tu stalnog boravka«. (Frischauf 1891).

Osnivaĉi apoteke »K sv. Šimunu« i vlasnici s personalnim pravom Ivan Polić (roĉen u Kraljevici g. 1861, umro od tuberkuloze u Crikvenici g. 1916) i Źena mu Ljubica, roĉ. SkomerŹa (1877—1957), došli su iz Ljekarne u Kra-

ljevicu 1889. godine. Ona je ljekarnu nakon smrti oca mr. Ivana prenijela u nasljeđe i predala upravu svom sinu magistru Ivi Poliću, koji je bio od 1919. do 1933. provizor (nadstojnik, upravitelj).

U sedmom izdanju Jokovićeve vodiča kroz Crikvenicu iz 1914. (na njemačkom jeziku) na str. 107. ima stari Ivan Polić već naziv »carsko-kraljevski dvorski dobavljač njegove visosti nadvojvode Josipa (Hoflieferant seiner k. und k. Hochheit des Erzherzogs Josef)«. U oglasnom natpisu navodi se da ta ljekarna ima na raspolaganju: kemijsko-farmaceutski analitički laboratorij, skladište sveukupnih tuzemnih i inozemnih specijaliteta, irigatore od stakla, porculana, sterilne zavoje, veliki izbor engleskih i francuskih četki za zube, vodu za usta, zubni prašak, termometar za bolesnike, liječnike i kupelji, pravi francuski »madeira cognac«, rum, ruski čaj, medicinska vina, specijalitete za toaletu itd., osobnu vagu (Joković 1914).

Radi prvog svjetskog rata, kao i zbog bolesti i smrti ostarjelog Ivana, te kasnije odsutnosti sina Ive, izmijenio se u ljekarni veliki broj ljekarnika u kratkom razdoblju. Tako se prema Protokolu Glavnog ljekarničkog zbora za Hrvatsku i Slavoniju spominju magistri Bahovec (1914—1923), Žan Gra-

Nekadašnji »Hotel nadvojvođkinje Klotilde« u Crikvenici, gdje je danas smještena ljekarna. Sasvim lijevo je kuća Ivana Skomerže u kojoj je bila smještena prva ljekarna Ivana Polića

hek (1919), Janko Valjak (1921—1922), Bogumil Hemek (1922—1924), Jakov Danilo (1924) i Juraj Jurišić (1925—1927), te »providnici« mr Kemfelj Milovan (1918), Batistić Jakov (1918) i Pastorčić (1918—1919).

Zapravo nam je nepoznata prva lokacija ljekarne od 1878. do 1892. Znamo pouzdano da je Polićeva ljekarna bila od 1892. godine smještena, u toku 20 godina u centru mjesta, u kući »Ivana odlikovanog Skomerže« iz porodice poznatih ribarskih stručnjaka i vlasnika ribarskih brodova, inače oca Ljubice Polić (u današnjoj poslovnici »Vjesnika« na Trgu Stjepana Radića 1).

Ljekarna »Sv. Šimuna« Ivana Polića u Crikvenici

Od 1912. godine ljekarna je smještena u vlastitoj kući Polićevih (u sadaš-

njem lokalu »Delikatese-Zvijezda« na Trgu Nikole Cara 8). Tu je djelovala u njihovu vlasništvu sve do 1933. kada ju je od Ive Polića kupio mr Miroslav Metzger. Od 1934. do 1935. Banska uprava Savske banovine postavlja sekvestar zbog dugova Ljubice udove Polić za isplatu lijekova ISIS-u pa ljekarnu kroz to vrijeme vodi mr Petar Torre. Nakon njega su još provizori mr Ivan Klobučar (1936), Miroslav Metzger (1937), Ivo Burghardt (1938) i Mato Pavletić (1938).

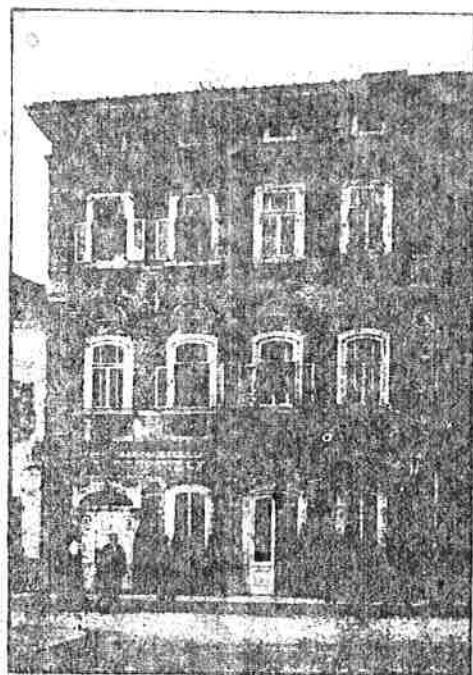
Inače je sin mr Ivo Polić (rođen 1896. u Crikvenici) imao još 5 sestara, te jednog brata, Stanka (bankovnog činovnika i nogometaša), koji je sa suprugom mr Danicom rod. Jurišić, vodio u susjednom lokalu (danas filigranska radnja Bashota) vrlo lijepo uređenu drogeriju s kozmetičkim i ostalim priručnim medicinskim preparatima. Danica je bila kći Petra Jurišića, apotekara iz Pakraca, i neko je vrijeme radila i prakticirala kod svog šurjaka mr Ive, isto kao i njegova mlada sestra mr Cvijeta (rod. 1900), udata naj-

APOTHEKE

IVAN POLIĆ ◉ CIRKVENICA

ERZHZGL. HOFBEPHERANT

TELEPHON NO. 19

Chem., pharmac., analytisches Laboratorium. Lager: sämtlicher in- und ausländischen Spezialitäten, Irrigatore aus Glas und Porzellan, sterilitische Verbandstoffe, grosse Auswahl englischer und französischer Zahnbürsten, Mundwasser und Zahnpulver, Thermometer für Kranke, Arzte und Bäder. Echter französischer Madeira, Cognac, Rum, Russischer Thee, Medizinalweine, Toilette-Spezialitäten etc. Personenwage.

Pročelje zgrade u kojoj je bila smještena Ljekarna »Sv. Šimuna« Ivana Polića u Crikvenici

prije za poznatog književnika iz Bribira Mihovila Kombola (1883—1955), a zatim za slikara prof. Ljubu Babića (1890—1978). Obitelj Polić bila je istaknuta u protumađaronskom radu, pa je stari Ivan pisao protiv njihova utjecaja i infiltracije mađarskog kapitala na ovom dijelu Hrvatskog primorja, a brat mu Martin Polić (1850—1903) iz Kraljevice bio je također tada poznati novinar.

Sin Ivo je nakon prodaje ljekarne 1933. godine najprije u Crikvenici kroz 1—2 godine otvorio i vodio drogeriju (u današnjem lokalu Foto Matejčić), a zatim u Zagrebu, gdje je umro 8. VI 1955. od raka i diabetesa. Stari mr Ivan Polić i oboje djece Ivo i Cvijeta kao i njihov od tuberkuloze premi-

nuli šurjak mr Aleksandar Skomerža (1881—1908), mlađi brat Ljubice Polić, potekli su iz zagrebačke škole. Oni su tamo završili farmaciju na sučevnom tečaju od 6 godina za ljekarnike pri Filozofskom fakultetu, što je zapravo dekretom Franje Josipa od 11. X 1882. bio Farmaceutski fakultet.

Udova starog Ivana Polića, Ljubica dobiva zagonetno 1930. godine dozvolu da otvori ljekarnu u Selcima kao poznatom kupališnom mjestu. To je odobrila čak i Banska uprava, međutim izgleda da je ova kratko radila, samo u ljetnoj sezoni, a lijekove je distribuirao lokalni liječnik dr Mato Sobol.

IM JAHRE 1910
NEUERÖFFNET

IM JAHRE 1910
NEUERÖFFNET

APOTHEKE
"ZUR HEILIGEN MARIA
VON TRSATO"

DES EMANUEL EDLEN VON MATAUSEK
DIPLOMIERTER APOTHEKER DER WIENER UNIV.
AM STRANDE VIS A VIS DEALEANDUNGSPLATZE
UNTER DEM HOTEL BELLE VUE GELEGEN

Vollkommen frisches Lager aller chem.
pharmaceutischen Arzneien analytisch.
Laboratorium gewähltes Lager aller
in- und ausländischen Spezialitäten
komplettes Lager chirurgischer Instru-
mente Die aller grösste Auswahl
kosmetischer Artikel Die Apotheke
führt sämtliche Medizinalweine

PERSONENWAGE NEUESTEN SYSTEMS
STEHT DEN P.T. KUNDEN ZU VERFÜGUNG

Oglasni natpis o drugoj ljekarni »Sv. Marije od Trsata«
Emanuela plemenitog von Matauseka u Crikvenici

Međutim već prije prvog svjetskog rata vodi se borba za otvaranje druge ljekarne u mjestu. Tako se u jednom vodiču (oko 1911) spominje da je 1910. godine novootvorena ljekarna »Sv. Marije od Trsata« nasuprot luci, u zgradi ispod Hotela »Bellevue« (danas lokal Belje), koju vodi mr Emanuel pl. von Mataušek, diplomirani apotekar bečke univerze. U oglasnom natpisu navodi se da ta ljekarna ima: potpuno svježe zalihe svih kemijsko-farmaceutskih lijekova, analitički laboratorij, izabrane zalihe svih tuzemnih i inozemnih specijaliteta, kompletne zalihe kirurških instrumenata, najveći izbor kozmetičkih artikala, apoteka drži sva medicinska vina, osobna vaga najnovijeg sistema stoji cijenjenim mušterijama na raspolaganju.

*Ljekarna »Spasitelj« Veljka i Vlade Smokvine
u Crikvenici prilikom požara 1937. godine*

No, ta je druga ljekarna morala vrlo kratko djelovati, jer je bila otvorena na temelju ilegalne koncesije mađarona i unioniste bana (1908—1910) baruna Pavla Raucha. Nju je odmah ukinuo njegov nasljednik ban (1910—1912) Nikola Tomašić. Naime, zakonska je odredba propisivala da se druga ljekarna tada mogla uspostaviti samo ako mjesto ima više od 4000 stanovnika, te ako nema druge ljekarne u udaljenosti od 24 km, a Crikvenica je još 1932. imala svega 2638 stanovnika. Zbog povlačenja dozvole Mataušek se osvećuje banu Tomašiću čak i pokušajem atentata na njega, pa 13. kolovoza 1911. napada u kavani bana Tomašića i podbana Chavraka, vrijeđajući ih a kasnije šaljući i prijeteća pisma. Matušekovo je ime bilo vezano i uz mnoge afere i malverzacije s lijekovima, tako da je kao vrlo problematična i konfliktuozna ličnost na koncu osuđen na tri godine teške tamnice.

Konačno 1931. godine odobrenjem Kraljevske banske uprave Savske bnovine, a registracijom 1932. godine u Apotekarskoj komori, otvara se druga ljekarna s nazivom »Spasitelj«, koju novi vlasnik s personalnim pravom mr Veljko Smokvina (umro 1944) i žena Slava predaju uskoro na upotrebu svom sinu mr Vladi i njegovoj supruzi mr Leni, a bila je smještena na mjestu današnje nove zgrade Riječke banke. Tu su oni djelovali sve do prelaska u društveni sektor 15. VIII 1947. Vlado i supruga bili su vrlo aktivni plivački i sportski radnici. Sam Vlado (1908—1982) bio je najprije član sušačke »Viktorije« i državni rekorder u prsnom plivanju (100 i 200 m), pa je sudjelovao i na Olimpijadi u Parizu 1924. godine. On je jako zainteresirao crikveničku omladinu, pa je u Crikvenici formirao, vodio i trenirao plivački i vaterpolski klub, koji djeluje sve do danas.

Prvu Polićevu ljekarnu kupio je od Metzgera 1936. godine mr Mato Pavletić (umro 1960) i uskoro preselio u svoju kuću na obali na Trgu Stjepana Radića (sada Trgu Nikole Cara 3, današnji lokal mesnice BIM-Slavija). Tako su određeno vrijeme u Crikvenici djelovale istodobno 3 ljekarne i jedna drogerija. Pavletić je u svojoj ljekarni djelovao sve do nacionalizacije 1950. godine kada je inventar preseljen u zgradu nekadašnjeg Hotela »Klotilda«, kojeg je sagradio spomenuti Ivan Skomerža i kasnije prostorije Jugoslavenske banke, a današnju ljekarnu na Trgu Nikole Cara 1. Obje ujedinjene ljekarne vode od 1947. do 1950. magistra Ivka Ilić Betunac, te kraće vrijeme magistra Silobrčić, kada ih naslijeđuju mr Franjo Garaš (od 25. XI 1950) i honorarno njegova supruga mr Ruža (1951). Oni su predali 1. II 1953. upravu »Narodne ljekarne« današnjem rukovodiocu mr Šefiku Zupčeviću i njegovoj supruzi mr Lidiji, a od 1. IV 1976. ljekarna djeluje u sklopu riječke RO »Ljekarne Jadran«.

BILJEŠKE

¹ Bošnjak, M.: Knjižnice pavlina u Crikvenici i Novom Vinodolskom, Jadranski zbornik VII, Povijesno društvo Rijeka—Pula, 1969, str. 461—563.

² Car Anka »Kranjica« i Jerić Tea, Crikvenica, Usmeno saopćenje, 1982.

³ Frischauf, J.: Klimatischer Curort und Seebad Crikvenica, Leuschner et Lubensky, Graz, 1891, (str. 19).

⁴ Javne apoteke u Kr. Jugoslaviji, Apotekarski priručnik 1934, Jugofarmacija D. D. Zagreb, (str. 99—133).

⁵ Joković, R.: Seebad und klimatischer Winterkurort Crikvenica, VII ergänzte Ausgabe, Kur-Kommission, Crikvenica, 1914, (str. 107).

⁶ Jurdana, S. i Uremović, V.: Uloga nekih crkvenih redova u povijesti zdravstvene kulture Hrvatskog primorja i Istre, Zbornik radova 26. sastanka Naučnog društva za historiju zdravstvene kulture Jugoslavije — Poreč 30. IX do 2. X 1976, Znanstveno društvo za povijest zdravstvene kulture Rijeka, 1978, (str. 69—76).

⁷ Jurdana, S. i Uremović, V.: Zapis o prvom poznatom kirurgu — pavlinu u Crikvenici, Medicina — Rijeka, 9:95—101, 1972.

⁸ Tartaglia, H.: Pismeno saopćenje iz: Farmaceutski vjesnik, V:1911, Zagreb, 1912, Hrvatsko Farmaceutsko Društvo u Zagrebu, (str. 109—110, 146 i 151).

⁹ Zbirka zakona, uredbi, pravilnika i propisa o apotekama, Apotekarska Komora Kr. Jugoslavije, 1932, (str. 292—327).